

Pro Rakousko-uherskou banku jsou ustanovení, jichž je třeba, obsažena v první hlavě IV. dílu tohoto císařského nařízení.

§ 5.

Ustanovení v dosavadních zákonech a předpisech obsažená, k rakouské měně se vztahující, buďte od 1. ledna 1900 vztahována na měnu korunovou podle hodnotního poměru v zákoně ze dne 2. srpna 1892, ř. z. č. 126, výtčného, dle něhož jeden zlatý rakouského čísla čítati se má za dvě koruny a jeden krejcar rakouského čísla za dva haléře.

Ustanovení v dosavadních zákonech nebo předpisech obsažená, vztahující se na konvenční minci nebo jinou měnu, jejíž poměr k rakouské měně zákonně jest ustanoven, buďte od uvedeného dne vztahována na korunovou měnu podle hodnotního poměru, který na jevo jde z §§ 5. a 9. císařského patentu ze dne 27. dubna 1858, ř. z. č. 63, vztažmo třetího odstavce císařského nařízení ze dne 27. dubna 1858, ř. z. č. 64, ve spojení se zákonem ze dne 2. srpna 1892, ř. z. č. 126.

§ 6.

Ode dne 1. ledna 1900 všechny peněžní sumy v zákonech, v nařízeních a veřejných oznámeních, v opatřeních a rozkazech státních nebo jiných veřejných úřadů, jakož i v usneseních veřejných sborů buďte stanoveny toliko ve měně korunové.

Toto ustanovení nemá tenkrát platnosti, jde-li o peněžní obnos, který podle zákonného předpisu má býti splněn v určitém druhu mince nebo v některé jiné měně nežli zemské.

Jiné výjimky z ustanovení v prvním odstavci daného jsou dopuštěny toliko ze zvláštních důvodů a potřebují, pokud nejde o zákony, vládního schválení.

§ 7.

Ve všech soudně nebo notářsky sepsaných, jakož i v jinakých veřejných listinách soukromoprávního obsahu, které se vydávají o peněžních obnosech jakož i ve všech nálezech ku peněžním obnosům odsuzujících, třeba by příslušná žaloba nebo žádost byla podána před 1. lednem 1900, buďte peněžní obnosy od 1. ledna 1900 uváděny ve měně korunové.

Peněžní obnosy původně v jiné měně nebo v určitém druhu mince uvedené nebo závazky takto založené buďte však podle hodnotních poměrů v § 5.